

Polyanthea Sacra

Ex Universæ Sacræ Scripturæ Utriusque Testamenti Figuris, Symbolis, Testimoniis, Nec Non E Selectis Patrum, Aliorumque Authorum, Sententiis, eruditis Interpretationibus, Similitudinibus, rarisque Historiis collecta, Et Copiosis, Exquisitisque Materiis Moralibus De Virtutibus Et Vitiis Pro ...

Spanner, Andreas

Augustae Vindelicorum, 1702

§. 6. Est libidinis mater.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-79340](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-79340)

tione carentibus à ratione alienior apparet. Sanct. Chrysostom. Orat. Contra ebriet. tom. 6.

Aqua ignem extinguit; vinum extinguit rationem: aqua maris naves; vinum vitis homines submergit. Ebriorum animæ vinò submersæ sunt. Sanctus Basilius hom. de ebriet.

Quantò melior asinò ebrius est! quantò canis præstantior! Omnes certè animantes, quæ rationis expertes sunt, non bibunt, ultra quam satis est; etiam si mille homines cogerent, nunquam biberent. Pejores igitur irrationabiles vos estis, qui inebriamini. Sanct. Basilius 16.

Ubi regnat ebrietas, ratio exultat, intellectus obtunditur, consilia deviant, judicia subvertuntur. Blesens. ep. 7.

Vide, quàm probrosa res sit ebrietas! quò enim aliò à ratione carentibus differs o homo! nisi donò rationis, quam accepisti ab eo, qui te condidit? quæ etiam princeps, & Dominus, creaturæ omnis factus es. Qui verò per ebrietatem ratione se privat, ac prudentiâ, comparatus est jumentis, & similis factus est illis. Pl. 48. 21. Isidorus Clarius l. 1. or. 59.

§. IV.

Ebrietas servilis, probrosa.

Non multo vino servientes. Tit. 2. 3. Hic signanter expressit, non multò &c. servitus enim quædam est, & extrema conditio, vinò sensus hominis occupari; & non suum esse, sed vini. Misera servitus! Sanct. Hieron. hic.

Servitus quædam est, & extrema conditio, vinò sensus hominis occupari; & non suum esse, sed vini. Sanct. Hieron. in ep. ad Titum. cap. 2.

Quos manè insignes armis spectaveras, vultu minaces; eosdem vespertè cernas etiam à puerulis rideri, sinè ferrò vulneratos, sinè pugna interfectos, sinè hoste turbatos; sinè senectute tremulos, in ipso juventutis flore. S. Ambr. l. de El. & jejun. c. 13.

Quisquis in temulentia totos agit dies, quisquis in delicijs, & ingurgitatione; sub diabolit tyrannidem redactus est. S. Chrysost. conc. 1. de Lazaro.

Bacchus juvenis pingitur: quia nunquam ebrietas matura est. Ideo etiam nudus; quòd omnia ebriosus intervertendo, dissipando, nudus, id est, pauper, remaneat; aut mentis secreta nudet. Fulgentius l. 2. Mytolog.

§. V.

Ebrietas origo multorum vitiorum.

Quod tibi nomen est? & dicit ei: legio. Marci 5. 9. quia multi sumus. Idem de se dixerit ebrietas, mihi nomen est legio; innumeros mecum traho comites; omne vitiorum agmen me unam comitatur. S. Ambros. l. 1. de Isaac & anima c. 5. diversa, singulis peccatoribus mala eveniunt; temulentis omnia. Drexellius Tob. c. 4. §. 3.

Sobrietas omnium virtutum mater est, sicut è Polyand. Sac. Tom. I.

contrario ebrietas omnium vitiorum. Origenes hom. 7. in Levit.

Quemadmodum Scylla, & Hydra, apud Poetas; sic & ebrietas multis capitibus armatur: hinc enim fornicatio, hinc ira, mollities, hinc turpes amores oriuntur. S. Chrysost. hom. 71. c. 22. in Matth.

Ebrietas cædis mater, parens litium, furoris genitrix. - Hanc qui habet, se non habet; hanc qui habet, homo non est; hanc qui habet, non peccatum facit, sed est ipse peccatum. Ebrietas est venenum dulce, rabies voluntaria, - illecebra honestatis. S. Chrysologus l. 26.

Ebrietas pestilentissimus humani generis hostis. Isidorus Clarius l. 1. or. 59.

§. VI.

Ebrietas libidinis mater.

Dominus pluit super Sodomam. Gen. 19. 24. Audite; ebrietas quid agat. Audite, & cavete vos, quibus istud malum non in crimine, sed in usu, est. Ebrietas decipit, quem Sodoma non decept. Uritur ille flammis mulierum, quem sulphurea flamma non ulsit. Origenes hom. 5. de Loth.

Mulier habens poculum aureum in manu sua. Apoc. 17. 4. Mulier illa, non facibus, non jaculis, sed paterâ, imperia corrumpit; habens poculum in manu sua, mater fornicationum. Mergendis Egyptijs totò mari rubrò opus fuit; in uno Babylonis calice rationes omnes naufragantur. Oliva Dom. 4. Quadr.

Duo ista demonia conspirata, & conjurata, inter se sunt, ebrietatis, & libidinis. Tertull. l. de Spectac. c. 3.

Pascitur libido convivii, nutritur delicijs, vinò accenditur, ebrietate flammatur. Graviora sunt his fomenta verborum, quæ vinò quòdam Sodomitanæ vitis mentem inebriant. S. Ambr. l. 1. de pœnit. c. 14.

§. VII.

Motiva varia Ebrietatem vitandi.

Cur Hebræis, in solitudine vagantibus, non vini potus, sed aqua, à Deo ministratus? Resp. Clemens Alex. l. 2. pædag. cap. 2. oportebat eos, utpote errantes, esse maxime sobrios, q. d. oportebat, nè curantes corpore, animò pariter errarent. Mendoza in 1. Reg. 1. v. 16.

Frangit audacter Moyses tabulas. Ex. 32. 19. Sciebat enim Dei sermonem non posse audire temulentos. Id. ib. Moyses 40. diebus jejunus cum Domino loquitur; populus satur idola fabricatur: ille vacuò ventre accipit Legem scriptam digito Dei; iste manducans, & bibens, confurgensque ludere, aurum conflat in vitulum; & Egyptium bovem præfert Domini majestati. S. Hier. l. 2. contra Jovinianum.

Sicut regulus venena diffundit. Prov. 23. 32. Alianus, Solinus, & alij tradunt: veneni basilisci remedium esse speculum: hoc enim illi objectò halitus ejus venenatos reverberari, & in basiliscum retorqueri, ipsū quæ enecaret. Ita remedium ebrietatis est; si quis inconditos, & fedos tum suos, tum aliorum, mores, velut in speculo, intueatur. Ita Lacones pueri

Rrr 2